

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

Nr. 7.

2 kwietnia 1929.

T R E Ś Ć :

OKÓLNIKI:

Str.

Nr. 1457/II. G. S./29 w sprawie ubezpieczenia niektórych funkcjonarjuszów państwowych w Zakładach Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych. 105

Nr. 1458/II. G. S./29 w sprawie likwidacji Skarbu Narodowego i przyjmowania ofiar na cele ogólnopaństwowe tudzież usuwania z depozytów rzeczowych przepadłych na rzecz Skarbu Państwa walut obcych, biletów bankowych i zdawkowych w markach polskich, bilonu oraz dowodów rzeczowych w kosztownościach i innych przedmiotach 106

Nr. 1459/II. G. S./29 w sprawie przestrzegania oszczędności w dokonywaniu wydatków i racjonalnego dysponowania kredytami. . . 107

Nr. 1460/II. A./29 w sprawie godzin urzędowania. 109

KOMUNIKAT. 109

BIBLIOGRAFJA 110

OKÓLNIK Nr. 1457/II. G. S./29

w sprawie

ubezpieczenia niektórych funkcjonarjuszów państwowych w Zakładach Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Uzupełniając okólnik Nr. 1357/II. GS./28 z dnia 1 lutego 1928 r. Dz. Urzęd. Nr. 4, zawiadamiam w porozumieniu z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej, że pracownicy kontraktowi, zatrudnieni w więzieniach w charakterze

majstrów i dozorców podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu, natomiast pomocniczy dozorczy więzienni, tak kontraktowi jak i prowizoryczni, nie podlegają ubezpieczeniu w zakładach ubezpieczeń pracowników umysłowych.

Uchylając w związku z tem punkt 4 okólnika Nr. 1357/II. GS/28, zaznaczam, że wpłacone na mocy tegoż punktu składki ubezpieczeniowe za czas począwszy od 1.I. 1928 roku, zakłady ubezpieczeń mają w myśl ostatniego ustępu art. 105 rozporządzenia z dnia 24.XI. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) zwrócić władzom więziennym wraz z procentami według stopy, przyjętej przy ustalaniu obowiązującej składki (stopa techniczna). W tym celu interesowane władze więzienne winny niezwłocznie przesłać zakładom ubezpieczeń wykazy z uwidocznieniem podlegających zwrotowi składek. Z otrzymanych tą drogą sum należy wypłacić nienależnie potrącone z uposażeń odnośnych funkcjonariuszów składki wraz z przypadającym na te składki procentem, pozostałą zaś resztę (składki przypadające na Skarb Państwa, jako pracodawcę z procentem) przelać do kas skarbowych i zachować w myśl obowiązujących przepisów rachunkowo-kasowych.

Warszawa, dnia 11 marca 1929 roku.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr. 1458/II. G. S./29 w sprawie

likwidacji Skarbu Narodowego i przyjmowania ofiar na cele ogólnopaństwowe tudzież usuwania z depozytów rzeczowych przypadłych na rzecz Skarbu Państwa walut obcych, biletów bankowych i zdawkowych w markach polskich, bilonu oraz dowodów rzeczowych w kosztownościach i innych przedmiotach.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

1) Wobec zarządzonej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 234) likwidacji Skarbu Narodowego należy ofiarowane na cele ogólnopaństwowe lub przejęte po rządach zaborczych tytułem zdobyczy wojennej wszelkie kruszce szlachetne niezmonetyzowane i kamienie drogocenne przysłać do Centralnej Kasy Państwowej w Warszawie. Również do tej Kasy należy przysłać przypadłe na własność Skarbu Państwa wszelkie odznaki b. państw zaborczych, tudzież przedmioty o znaczeniu archeologicznym, historycznym lub artystycznym celem dalszego przekazania zbiorom państwowym, oraz monety i medale o znaczeniu numizmatycznym — celem przekazania Mennicy Państwowej.

Do przesyłki należy w myśl pism Ministerstwa Skarbu z dnia 8 marca 1928 r. L. D. VII. 68/2 i z dnia 10 października 1928 r. L. D. VII. 1669/2 dołączyć dwa równobrzmiące wykazy wysłanych przedmiotów z podaniem tytułu przyznania ich Skarbowi Państwa, a trzeci egzemplarz powyższego wykazu przelać równocześnie do właściwej izby skarbowej.

Ewentualne wpłaty w gotówiznie, jako ofiary na cele ogólnopaństwowe, należy przelać do kas skarbowych na dobro budżetu Ministerstwa Skarbu na § 11 dz. 5 (inne dochody).

Odnosnie do kruszców szlachetnych zmonetyzowanych należy stosować wskazówki podane niżej w punkcie 2.

2) Waluty obce wartościowe, zarówno w banknotach jak i w monetach złotych i srebrnych (dolary Stanów Zjednoczonych, franki i t. p.), należy ode-

ślać do najbliższego oddziału Banku Polskiego celem zrealizowania, a równowartość zapisać na dobro budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości w rubryce „różne dochody”.

3) Waluty obce bezwartościowe, jak papierowe korony austr., ost-ruble i t. p., z wyjątkiem walut wymienionych poniżej w p. 4, należy komisyjnie zniszczyć i sporządzić o tem protokół.

4) Znaki obiegowe rosyjskie i ukraińskie wszelkiego rodzaju, w tem także emitowane przez byłe rządy czasowe (Kiereńskiego, Denikina, Wrangla i inne) należy przysłać do Centralnej Kasy Państwowej celem zachowania do depozytu rzeczowego Ministerstwa Skarbu.

Do przesyłki należy dołączyć dwa równobrzmiące wykazy walut z wyszczególnieniem rodzaju i ilości odcinków oraz tytułu przyznania ich Skarbowi Państwa.

5) Przepadłe z jakiegokolwiek tytułu na rzecz Skarbu Państwa bilety bankowe i zdawkowe w markach polskich należy komisyjnie niszczyć i sporządzić o tem protokół.

6) Bilon żelazny polski, niemiecki i inny, należy wydać miejscowym kasom skarbowym, a w braku kasy skarbowej — zniszczyć.

7) Bilon obcy niklowy i miedziany należy przelać do Mennicy Państwowej w Warszawie z podaniem tytułu przyznania Skarbowi Państwa.

Zwraca się uwagę, że waluty, stanowiące własność osób trzecich, nie mogą być niszczone lub sprzedane lecz pozostają nadal na przechowaniu w depozytach rzeczowych, aż do uznania ich za przypadłe na rzecz Skarbu Państwa, względnie do czasu wydania stronie.

Równocześnie zaznaczam, że skonfiskowane prawomocnie kosztowności, które na zasadzie ustawy z dnia 15 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 692) oddawane były bezpłatnie do Skarbu Narodowego, należy odtąd — wobec likwidacji Skarbu Narodowego — sprzedawać w myśl odnośnych przepisów proceduralnych w drodze przetargu publicznego, podobnie jak i inne skonfiskowane dowody rzeczowe, a uzyskane sumy przelewać do kas skarbowych na dochód budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości (różne dochody).

Równocześnie uchylam okólniki Nr. 481/B. R./22 z dn. 20 stycznia 1922 r. — Dz. Urzęd. Nr. 3, Nr. 772/GS/23 z dnia 17 października 1923 r. — Dz. Urzęd. Nr. 21 i Nr. 825/GS/24 z dnia 26/I. 1924 r. — Dz. Urzęd. Nr. 3, oraz pisma okólnicze Nr. 316/GS/22 z dnia 22 czerwca 1922 r. — Dz. Urzęd. Nr. 13, Nr. 434/GS/23 z dnia 5 stycznia 1923 r. — Dz. Urzęd. Nr. 2, Nr. 467/GS/23 z dnia 9 lutego 1923 r. — Dz. Urzęd. Nr. 4, Nr. 810/II. GS/24 z dnia 5 listopada 1924 r. — Dz. Urzęd. Nr. 22 i Nr. 904/II. GS/25 z dnia 22 czerwca 1925 r. — Dz. Urzęd. Nr. 13.

Warszawa, dnia 15 marca 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr. 1459/II. G. S./29 w sprawie

przestrzegania oszczędności w dokonywaniu wydatków i racjonalnego dysponowania kredytami.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa, oraz do Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie zarządzenia Prezesa Rady Ministrów i Kierownika Ministerstwa Skarbu z dnia 9 marca r. b. L. D. III. 670/29/1 zawiadamiam, że:

1) Kredyty ustalone budżetem nie mogą być bezwarunkowo przekraczane. Wobec tego nie będzie Ministerstwo Skarbu wogóle rozpatrywało żadnych wniosków o kredyty nowe lub dodatkowe oraz o przeniesienia kredytów, niezgodne z wyraźnymi przepisami ustawy skarbowej.

Wyjątek stanowią mogą tylko najniezbędniejsze wydatki konieczne dla natychmiastowej pomocy w razie szkód zrzadzonych przez klęski elementarne, o ile taką konieczność stwierdzi każdorazowo Rada Ministrów odpowiednią uchwałą.

2) Zaciąganie zobowiązań lub wydawanie zarządzeń, które bezpośrednio lub pośrednio, bezzwłocznie lub w przyszłości mogą spowodować wydatek, obciążający budżet odnośnego Ministerstwa lub budżet państwowy wogóle, a dla którego to wydatku nie przewidziano we właściwym budżecie i we właściwym czasie odpowiedniego kredytu, jest bezwarunkowo niedopuszczalne.

Ministerstwo Skarbu nie będzie uwzględniało żadnych faktów dokonanych dotąd lub w przyszłości a sprzecznych z zasadą wyrażoną w ustępie 1-szym. Za zobowiązania zaciągnięte wbrew niniejszej zasadzie będą osobiście odpowiedzialni urzędnicy, którzy zobowiązania takie zaciągają.

3) Wykazane w objaśnieniach do preliminarzy budżetowych etaty funkcjonariuszów państwowych nie mogą być przekraczane zarówno co do ilości jak i wysokości stopni służbowych, również niedopuszczalne jest przydzielanie funkcjonariuszów państwowych z jednej władzy państwowej do drugiej ponad ustalony dla niej etat, poza wypadkami delegacji służbowych, przewidzianych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826).

4) Ponieważ budżety miesięczne są najważniejszym środkiem zapewnienia równowagi budżetowej, gdyż tylko przy ich pomocy może Minister Skarbu dostosowywać w każdym miesiącu sumę wydatków do sumy rozporządzalnych dochodów i zapewniać Skarbowi Państwa wzrost rezerw skarbowych, przeto przestrzeganie granic miesięcznych budżetów (limitów) jest bezwzględnie obowiązkiem wszystkich władz i urzędów.

5) Niezastosowanie się do powyższych zasad spowoduje osobistą dyscyplinarną i ewentualnie majątkową odpowiedzialność winnych funkcjonariuszów państwowych.

Podając powyższe zasady do wiadomości władz asygnujących i ścisłego przestrzegania, ze swej strony zaznaczam, że wszelkie przekroczenie przyznawanych kredytów lub czynienie wydatków, na które brak zapewnionego zgóry pokrycia, **jest niedopuszczalne**, należy zatem zawczasu zatroszczyć się o ułożenie najbardziej racjonalnego planu gospodarki i uzgodnić niezbędne wydatki z rozporządzalnymi kredytami.

Ewentualne żądania kredytów dodatkowych, wykraczających poza potrzeby zwykłego zarządu, zgłaszać należy możliwie zawczasu, przyczem odnośne wnioski powinny być należycie uzasadnione i poparte wykazem, wskazującym sposób zużycia pierwotnie udzielonego kredytu.

Wnioski o podwyższenie limitów miesięcznych muszą być każdorazowo szczegółowo uzasadniane.

Przyznane kredyty należy wykorzystywać o ile możliwości w tych miesiącach, na które kredyty te zostały wyznaczone.

Warszawa, dnia 26 marca 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr. 1460/II. A./29

w sprawie

godzin urzędowania.

Do Panów: Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesów Sądów Apelacyjnych i Prokuratorów tychże sądów.

W myśl § 146 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. o regulaminie ogólnym wewnętrznego urzędowania sądów apelacyjnych, okręgowych i grodzkich (Dz. U. R. P. Nr. 104 poz. 934) zarządzam, że począwszy od dnia 15 kwietnia 1929 r. godziny urzędowania w sądach i urzędach wymiaru sprawiedliwości na całym obszarze Państwa mają trwać w dni powszednie od godz. 8-ej do 15-ej bez przerwy, w soboty zaś od godz. 8-ej do godz. 13 m. 30 bez przerwy.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego okólnika, traci moc obowiązującą okólnik Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 31 października 1928 r. Nr. 1429 w sprawie godzin urzędowania (Dz. Urz. Min. Spr. Nr. 21).

Panów Prezesów i Prokuratorów proszę o wydanie odpowiednich zarządzeń, mających na celu, by w powierzonych im sądach i urzędach z dniem 15 kwietnia 1929 r. był wprowadzony wyżej podany czas urzędowania z tem zastrzeżeniem, że o ile wyjątkowymi postanowieniami wprowadzono dla poszczególnych sądów dwurazowe urzędowania w ciągu całego roku, to wyjątkowe te zarządzenia obowiązują nadal z tem, iż w dni sobotnie także i w tych sądach obowiązuje czas urzędowania podany wyżej w ustępie pierwszym.

Zarazem przypominam, że w myśl powołanego na wstępie § 146 regulaminu ogólnego zezwolenie na wprowadzenie w drodze wyjątku urzędowania dwurazowego w poszczególnych sądach i urzędach należy do Ministra Sprawiedliwości i że w razie zachodzącej potrzeby wprowadzenia tego rodzaju wyjątku, kierownicy odnośnych sądów lub urzędów winni przedstawiać należycie umotywowane sprawozdanie w przewidzianej drodze służbowej.

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu

K O M U N I K A T.

Na podstawie art. 10 dekretu z dn. 22 lutego 1918 r. (Dz. Pr. Nr. 5, poz. 10) oraz § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. 104, poz. 942), prezes sądu okręgowego w Nowogrodzku ustalił siedziby i rewiry komorników sądowych w okręgu sądu okręgowego w Nowogrodzku w sposób następujący:

I.

P o w i a t n o w o g r o d z k i:

1. Komornik sądu grodzkiego w Nowogrodzku z siedzibą w Nowogrodzku;
2. Komornik sądu grodzkiego w Zdzięciole z siedzibą w Nowogrodzku.

Powiat baranowicki:

1. Komornik sądu grodzkiego w Baranowiczach z siedzibą w Baranowiczach;
2. Komornik sądu grodzkiego w Lachowiczach z siedzibą w Lachowiczach.

Powiat nieświeski:

1. Komornik sądu grodzkiego w Nieświeżu z siedzibą w Nieświeżu;
2. Komornik sądu grodzkiego w Klecku z siedzibą w Klecku.

Powiat stołpecki:

1. Komornik sądu grodzkiego w Stołpcach z siedzibą w Stołpcach;
2. Komornik sądu grodzkiego w Mirze z siedzibą w Mirze.

II.

Właściwość terytorjalna poszczególnych rewirów ustalona została w sposób następujący:

1. Dla komornika sądu grodzkiego w Nowogródku: m. Nowogródek, gminy: Rajce, Horodeczno, Korelicze, Niehniewicze i Szczorse.
2. Dla komornika sądu grodzkiego w Zdzięciole: gminy: Lubcza, Wsielub, Koszelewo, Poczapów, Zdzięcioł i Dworzec.
3. Dla komornika sądu grodzkiego w Baranowiczach: m. Baranowicze, gm.: Darewo, Wolna, Stołowicze, Horodyszczce, Mołczadź i Nowa-Mysz.
4. Dla komornika sądu grodzkiego w Lachowiczach: gminy: Lachowicze, Niedźwiedzice, Krzywoszyn, Dobromyśl, Jastrzębl i Ostrów.
5. Dla komornika sądu grodzkiego w Nieświeżu: m. Nieśwież, gminy: Horodziej, Howeżna, Łań, Lesuny i Snów.
6. Dla komornika sądu grodzkiego w Klecku: m. Kleck, gminy: Kleck, Hrycewicze, Siniawka i Zaostrowicze.
7. Dla komornika sądu grodzkiego w Stołpcach: m. Stołpce, gminy: Stołpce, Rubeżewicze, Derewno, Nowy-Swierzeń.
8. Dla komornika sądu grodzkiego w Mirze: m. Mir, gminy: Zuchowicze, Jeremicze, Mir oraz gm.: Cyryn z pow. nowogródzkiego.

BIBLIOGRAFJA.

Wyszedł z druku Kodeks postępowania karnego wraz z przepisami wprowadzającymi, przepisami o postępowaniu doraźnym, oraz odnośnymi przepisami prawa o ustroju sądów powszechnych. Objaśnieniami zaopatrzyli: Dr. Zygm. Wusatowski i Dr. Zdz. Kwieciński, adwokaci w Krakowie. Miejsce — Piastowe. Wydawnictwo księżnicy — Michalineum 1929.

„Wydanie to nie jest komentarzem, zawiera jednak zestawienie przepisów pozostających ze sobą w ściślejszym związku oraz przepisów innych ustaw, o ile one dotyczą postępowania w sprawach karnych”. (Z przedmowy autorów).

Wyszedł z druku tom IV-ty wydawnictwa p. t. „Ustawodawstwo Polskie z lat 1917 — 1928”.

Tom czwarty obejmuje wszystkie przepisy prawne, ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z 1923 r., z wyjątkiem konwencji, umów i innych aktów prawa międzynarodowego, które po ukończeniu opracowania ustawodawstwa wewnętrznego wydane zostaną w oddzielnym zbiorze.

Przepisy prawne, objęte wydawnictwem, przytoczone są z zachowaniem układu chronologicznego Dz. U. R. P.; każda więc pozycja w wydawnictwie odpowiada odnośnej pozycji Dziennika Ustaw. Tekst jednak każdego przepisu przytaczany jest tylko o tyle, o ile obowiązuje, z uwzględnieniem zmian i uzupełnień, wprowadzonych późniejszymi przepisami do dnia 1 kwietnia 1929 r. Teksty przepisów, które uznano za nieobowiązujące, są pominięte; pod odnośnymi pozycjami zacytowane są jedynie tytuły tych przepisów oraz umieszczone uwagi, wyjaśniające przyczyny utraty przez nie mocy obowiązującej.

Dla ustalenia, czy i w jakich częściach dany przepis obowiązuje, stosowano w miarę możliwości, niezależnie od wyraźnych wskazówek zawartych w tekstach, zasady ogólne, przyjęte w tej mierze w teorii.

Wydawnictwo przeznaczone jest przede wszystkim dla potrzeb praktycznych; ogrom materiału ustawodawczego, zawartego w oficjalnych zbiorach prawa polskiego, czyni ten materiał mało dostępnym dla osób, poszukujących w urzędowym zbiorze odpowiedniego przepisu prawnego. Wydawnictwo niniejsze, podając teksty prawne w ich właściwej postaci, ma na celu przez udostępnienie materiału ustawodawczego zapobiec trudnościom związanym z korzystaniem ze zbiorów oficjalnych.

Szczegółowe wyjaśnienia, dotyczące techniki wydawnictwa, zawarte są w przedmowie do I-go tomu.

Tom IV-ty jest do nabycia w Administracji Dziennika Ustaw i w Księgarni Hoesicka (Senatorska 22). Tamże nabywać można tomy I, II i III. Cena każdego tomu wynosi 15 zł. Urzędy państwowe, komunalne oraz instytucje przy zamówieniach, obejmujących nie mniej niż 5 egzemplarzy wydawnictwa, otrzymują rabat w wysokości 20%. Urzędnicy państwowi, sędziowie i prokuratorzy w służbie czynnej przy zamówieniach zbiorowych otrzymują taki sam rabat, przyczem przypadającą z tego tytułu należność mogą wpłacać ratami po 10 zł. miesięcznie.

Zamówienia winny być opatrzone adnotacją władzy przełożonej, stwierdzającą zajmowane przez reflektantów stanowiska służbowe i wyrażoną przez nich zgodę na potrącanie rat miesięcznych z uposażenia służbowego, celem wpłacenia ich do P. K. O. na konto 30-130 lub do Kasy Redakcji (ul. Długa Nr. 50). Zamówienia przyjmowane są obecnie na jeden, dwa, trzy lub pierwsze cztery tomy wydawnictwa oraz na tom piąty oddzielnie, lub łącznie z poprzednimi. Cena piątego tomu wyniesie również 15 zł., po zastosowaniu 20% rabatu — 12 zł.

Dalsze tomy ukazywać się będą w odstępach mniej więcej dwumiesięcznych — aż do wyczerpania całości; cena sprzedażna tych tomów utrzymana zostanie prawdopodobnie na tym samym poziomie; wysokość rat miesięcznych nie ulegnie zmianie.

Do nabycia w Administracji Dziennika Ustaw są nadto następujące wydawnictwa:

Komplety Dziennika Ustaw z lat 1918 — 1928 zbroszurowane — cena za całość Zł. 231.—

Skorowidz ogólny Dziennika Ustaw R. P. w opracowaniu pp. J. Pierchalskiego i St. Szymorowskiego. Układ chronologiczny i alfabetyczny z wykazaniem pozycji uchylonych i odsyłaczami orjentacyjnymi do 1 stycznia 1928 r. (Wydanie drugie poprawione i uzupełnione). Stron 641. Cena 12 zł.

Ustawa Karna Skarbowa, z komentarzem, rozporządzeniami wykonawczymi, instrukcjami i wzorami, w opracowaniu pp. J. Podczaskiego i d-ra St. Śliwińskiego — cena 7 zł.

Przepisy wykonawcze do prawa o ustroju sądów powszechnych. Broszura formatu szesnastki. Stron 206. Cena 3 zł.

Zbiór przepisów o kosztach sądowych — cena 3 zł. 50 gr.

Orzeczenia Sądu Najwyższego Izby I Cywilnej z lat 1917/1918 — 1921, 1925 — 1927 *) i Izby II Karnej z lat 1918—1927.

Wydawnictwa komisowe:

Skarbowość samorządu terytorjalnego w Polsce — cena 12 zł. (w oprawie 14 zł.).

Tablica orientacyjna do ustawy karnej skarbowej — cena 2 zł.

Kalendarz sądowy na rok 1929 — cena 7 zł.

---

*) Lata 1922, 1923 i 1924 — wyczerpane.